

§ 131.

Naar udtages de med Pant forbundne Fordringer, gives der ved Udlodningerne intet Boet forøvrigt Udleg ligesaa vel for forfaldne, som for ikke forfaldne Fordringer. Døgsansættelse en ikke forfalden Fordring, naar den bærer en ringere Rente end 4 pCt. kun til det Beløb, som den med Fradrag af Mellemrente er værd i det Dieblit, Udlodningen sker.

§ 132.

Naar Udlæg er givet, men Summen paa Grund af udfgjorte Tvistigheder eller andre Omstændigheder ikke udbetales, skal den gøres frugtbringende i en Bank, Sparekasse eller anden solid Pengeindretning. De paa denne Maade indvundne Renter komme i sin Tid enten den, der har faaet Udlæget, eller Masken tilgode.

§ 133.

Saa snart hele Boets Masse er realiseret og alle Tvistigheder om, hvorledes den skal fordeles m. v., afgjorte, optages Boet af Eksterretten til endelig Udlodning og Slutning. Om Boets Slutning udfærdiges Bekjendtgørelse af Eksterretten paa den i § 52 bestemte Maade, ligesom der uopholdelig gives Kurator Underretning derom.

§ 134.

Derom efter Boets Slutning Giendele tilfalde eller falde tilbage til Konkursmassen blive disse at gjøre i Penge, og Beløbet ved en Efterlodning at fordele mellem Fordringshaverne, uden at ny Indkaldelse af disse finder Sted, medmindre Eksterretten finder særlig Grund hertil. At Efterlodning er sket, bekjendtgøres af Eksterretten paa den i § 52 bestemte Maade.

§ 135.

Fordringshaverne beholde deres Ret mod Skyldneren, forsaavidt angaar den Del af deres Fordringer, som de ikke faae betalt ved Udlodningerne.

IV.

Kapitel 15.

Om Maaden, hvorpaa Auker over Eksterrettens Handlinger gjøres gjældende.

§ 136.

Med Hensyn til Paaante af Eksterrettens Handlinger og Beslutninger har det sit Forblivende ved den gjældende Ret med de i de efterfølgende Paragrafer foreskrevne Bemyndelser og nærmere Bestemmelser.

§ 137.

Paaante kan ikke finde Sted i Anledning af de af Eksterretten truffene Bestemmelser af §§ 53, 56, 57, 58, 60, 61, 65, andet Punktum, 66, 68, 70, 73, 74, 75, 78, 83 sidste Punktum, 102 første Stykke, andet Punktum, 110, 122, 127.

§ 138.

Den Beslutning af Eksterretten, hvorved en antagen Afford forkastes, kan paaantes, naar herom er Enighed imellem saa mange af de Fordringshavere, der have antaget Afforden, at deres erkjendte Fordringer tilsammen udgjøre over Halvdelen af samtlige erkjendte Fordringers hele Beløb. Beslutningen om Paaante maa af Fordringshaverne fattes samme